

Ministerie van Algemene Zaken

Uitreiking Internationale Kindervredesprijs

Toespraak | 03-12-2009

In de Ridderzaal heeft minister-president Balkenende met een toespraak de bijeenkomst geopend t.g.v. de uitreiking van de Internationale Kindervredesprijs 2009.

De toespraak is uitgesproken in het Engels

[/english/News/Speeches/2009/December/International_Children_s_Peace_Prize_2009] .

Excellenties, mevrouw Maathai, mijnheer Dullaert, dames en heren,

Welkom in Nederland en welkom op deze historische locatie in het hart van de Nederlandse democratie. Uw aanwezigheid hier in de Ridderzaal onderstreept de betekenis van Den Haag als internationale stad van vrede en recht. Wij zijn er trots op dat de International Children's Peace Prize in haar vijfjarig bestaan een thuis heeft gevonden in ons land.

Laat ik beginnen met u een persoonlijk verhaal te vertellen. Begin maart sprak ik in Rio de Janeiro met de Children's Peace Prize winnares van vorig jaar, Mayra Avelar Neves. We ontmoetten elkaar op de Corcovado berg onder het wereldberoemde Christusbeeld en we keken uit over de sloppenwijken van haar stad, de favela's. Het was een onvergetelijk gesprek dat diepe indruk op me heeft gemaakt.

Mayra vertelde mij over haar persoonlijke strijd tegen het geweld in de favela's. Over de witte mars die zij organiseerde en de duizenden jongeren die zij daarmee op de been bracht. En over het resultaat van haar inspanningen: een omgeving waarin kinderen weer gewoon naar school kunnen. Zonder de angst verzeild te raken in een geweldsexplosie tussen de drugskartels en de politie. Zonder het gevaar getroffen te worden door een verdwaalde kogel. Mayra sprak er heel onbevangen over, alsof het de gewoonste zaak van de wereld was, terwijl mijn bewondering voor haar ondertussen met de minuut groeide.

Ik sprak ook met Mayra over haar eigen toekomst en zij vertelde mij hoe zij er als kind al van droomde om te gaan studeren. Dames en heren, die droom komt uit want Mayra kan vandaag niet hier zijn omdat ze toelatingsexamen doet voor de universiteit. Dat is natuurlijk fantastisch en ik weet zeker dat een groot applaus van ons haar helpt om de zenuwen in bedwang te houden. Mayra, heel veel succes en we zijn trots op je!

Dames en heren, vandaag eren we voor de vijfde keer een heel bijzonder kind. 'To move the world' staat er op het beeld dat bij de prijs hoort. En dat is precies wat de winnaars van deze prijs doen, zoals het verhaal van Mayra bewijst. Zij staan op tegen onrecht en verdrukking. Zij leggen zich niet neer bij de moeilijke omstandigheden waarin zij opgroeien, maar veranderen die ten goede. Voor zichzelf én voor hun lotgenootjes. Dat maakt niet alleen de winnaars bijzonder, het maakt ook deze prijs bijzonder.

Twee weken geleden vierden we het twintigjarig bestaan van het VN-verdrag van de Rechten van het Kind. Daarin is vastgelegd dat elk kind recht heeft op een geborgen jeugd. Dat elk kind een kans verdient om op te groeien tot een zelfstandige volwassene. In die twintig jaar is er veel goeds gebeurd. Maar toch zijn er over de hele wereld nog steeds miljoenen kinderen die niet naar school kunnen. Miljoenen kinderen die worden uitgebuit, vernederd en buitengesloten. Miljoenen kinderen die verstoken zijn van de meest elementaire levensbehoeften. Tegen die achtergrond wil ik u mijnheer Dullaert, de Stichting Kids Rights en de gezamenlijke winnaars van de Nobelprijs voor de Vrede vandaag een groot compliment maken. Twee complimenten eigenlijk. Want de Children's Peace Prize zet niet alleen de Rechten van het Kind

internationaal hoog op de agenda, maar heeft ook vanaf het allereerste begin een enorme impact gehad op de levens van heel veel kinderen.

We denken vandaag terug aan de dappere Nkosi Johnson uit Zuid-Afrika, de postume winnaar van de eerste Children's Peace Prize in 2005. Nkosi overleed in 2001 op twaalfjarige leeftijd aan HIV-aids maar zijn toespraak op de 13e Aids Conferentie in Durban is en blijft onvergetelijk. Hij heeft daarmee regeringen, bedrijven en organisaties over de hele wereld aangezet tot actie en een onbespreekbaar onderwerp bespreekbaar gemaakt.

De winnaar uit 2006, Om Prakash Gurjar uit India hielp als ex-kindslaaf honderden kinderen te ontsnappen aan hetzelfde lot. Om heeft de discussie over kindslavernij een gezicht gegeven en meer dan dat. Gordon Brown, toen minister van financiën van Groot Brittannië, was zelfs zo van hem onder de indruk dat hij de Indiase regering na zijn ontmoeting met Om direct 200 miljoen pond toezegde om kindslavernij uit te bannen.

Vandaag in ons midden is Thandime Chama uit Zambia die de prijs in 2007 kreeg voor haar onverzettelijke strijd voor onderwijs aan alle kinderen. Ook voor de allerarmsten en ook voor de kinderen met HIV-aids. Welkom Thandime, het is eer je hier te mogen begroeten.

Nkosi, Om, Thandiwe en Mayra zijn helden. Helden die het verschil maken en die hun eigen dromen en die van anderen uit laten komen. Voor de vijf genomineerden van dit jaar geldt precies hetzelfde. Hun verhalen dwingen stuk voor stuk grote bewondering en diep respect af. Laat ons als volwassenen een voorbeeld nemen aan de manier waarop deze kinderen hun idealen in praktijk brengen. Niet door er oeverloos over te praten. Niet door terug te schrikken voor mogelijk gezichtsverlies. Maar door te handelen en vol te houden, tegen de stroom in. Dat is wat deze jonge helden met elkaar gemeen hebben. En dat is wat ons moet inspireren om op te komen voor de rechten van alle kinderen die het moeilijk hebben. Waar ter wereld dan ook. Iedere dag opnieuw.

Dames en heren,

De International Children's Peace Prize is in vijf jaar uitgegroeid tot een prestigieuze award en we eren vandaag opnieuw één bijzonder kind. Maar de betekenis en uitstraling van deze bijeenkomst is groter, want zoals Aartsbisschop Tutu vorig jaar al terecht zei op deze zelfde plek: de Children's Peace Prize 'gives a voice to the voiceless'. En hij had gelijk. Er zijn hier cameraploegen van over de hele wereld. Dat betekent dat letterlijk miljoenen en miljoenen mensen de boodschap zullen horen die wij vandaag uitzenden: kinderen zijn de toekomst van onze planeet en elk kind heeft recht op een menswaardige jeugd en een kansrijke toekomst. Die boodschap houdt een opdracht in aan iedereen die het hoort. Laten we dus vooral doorgaan met 'giving a voice to all the voiceless children' en samen 'we will move the world.'

Dank u wel.

Meer informatie

Zie ook

- Website Internationale Kindervredesprijs
- Persbericht